İslâm dini bid’atı kabul etmez

Trabzon’dan okuyucumuz: “Bid’at nedir? Bid’atin günahı var mıdır? Teypten Kur’ân dinlemek bid’at midir? Bid’at ile içtihat arasında ne fark vardır?”

İslâmiyet son dindir. Kurucusu Cenâb-ı Allah’tır. Tebliğcisi Hazret-i Muhammed’dir (asm). Farz, vâcip, sünnet ve müstehap bütün esasları vahiy ürünüdür, Hazret-i Muhammed Aleyhissalatü Vesselâmın peygamberlik nazarından geçmiştir. İslâm dini Peygamber Efendimiz (asm) hayattayken tamamlanmış, kemâle erdirilmiştir.

Bid’at, lügatte, sonradan ortaya çıkan şey, dînin aslında olmayan yeni icat, dinden olmayıp dindenmiş gibi gösterilmek istenen yeni buluş, sonradan türeyen dînî anlayış demektir. Dinî bir terim olarak bid’at, Hazret-i Peygamber (asm) ve onun ashabından sonra ortaya çıkan ve aslı dîne dayanmadığı halde dinî bir çerçeve içinde sunulan yeni yaklaşımlar ve yeni âdetlerdir.

Bid’atın zıttı sünnettir. Resûl-i Ekrem’den (asm) ve onun ashabından sahih olarak rivâyet edilen herşey sünnet kapsamındadır. Bid’ate lüzum yoktur. Çünkü sünnet vardır, sünnet boşluk bırakmamıştır, tüm yeni durumları da sünnet kuşatmıştır. Çünkü bu din eksik bırakılmamış, tamamlanmıştır. Din konusunda beşer aklına yeni icatla ilgili bir mesele bırakılmamıştır. İçtihat ayrı bir meseledir.

İçtihat bid’at değildir, sünnettir. Çünkü içtihat, yeni durumlara Kur’ân ve Sünnetten çözümler bulmaktan ibârettir. Dinle doğrudan ilgisi olmayan teknik araç gereçlerin de bid’atle ilgisi yoktur. Meselâ hacca deve ile gitmek yerine uçak ile gitmek bid’at değildir. Ezan okurken hoparlör kullanmak bid’at değildir. Teypten Kur’ân-ı Kerim dinlemek bid’at değildir. Camie otomobil ile gitmek bid’ât değildir. İnternet ortamında dini tebliğ etmek bid’at değildir. Yemekte kaşık, çatal ve bıçak kullanmak bid’at değildir. Bunların hepsi teknik araç ve gereçlerden ibarettir. Bunlarda dinin özüne ve aslına aykırılık yoktur.

Bediüzzaman Hazretlerinin tanımıyla bid’at, ahkâm-ı ubûdiyette, yani dinde ve ibadet hükümlerinde yeni icatlar çıkarmaktır. Kur’ân’ın, “Bu gün size dininizi kemâle erdirdim”1 sırrı ile çeliştiği için İslâmiyette bid’at reddedilmiştir. Çünkü bu âyet, İslâmiyetin Hazret-i Peygamber Efendimizin (asm) peygamberliğiyle birlikte kemâle

erdiğini bildiriyor. Bid’at ise bu esasa zıttır.

Peygamber Efendimiz (asm) buyurmuştur ki: “Kim benden sonra terk edilmiş bir sünnetimi diriltirse onunla amel eden herkesin ecri kadar o kimseye—onların sevabından hiçbir şey eksiltilmeden—sevap verilir. Kim de Allah’ın ve Resûlü’nün rızâsına uygun düşmeyen bir kötü bid’at icat ederse, onunla amel eden insanların günahları kadar o kişiye—onların günahlarından hiçbir şey eksiltilmeden—günah yükletilir.”2 Peygamber Efendimiz (asm) bir diğer hadislerinde “Her bid’at dalâlettir. Her dalâlet ateştedir”3 buyurmuştur.

SÜNNETLE YİRMİ DÖRT SAAT

Peygamber Efendimiz (asm) buyurdu ki:

“Müslümanlar üç şeyde ortaktırlar: Su, bitki/ot ve ateş.” (İbn-i Mâce, Ruhûn, 16)

Bu hadis-i şerife göre sünnet olan günlük davranmışlarımız:

1- Müslüman’a karşı cimri olmamak.

2- Müslüman’ın ihtiyacını mümkünse karşılamak.

3- Su kaynaklarını, sahibi olmayan arazideki bitki örtüsünü ve ateşi Müslümanlarla ortaklaşa kullanmak.

4- Suyu, sahipsiz bitki örtüsünü ve ateşi özel mülkiyeti altına almamak.

5- Tarlamızdan çıkmış olsa bile su üzerinde, yer altı ve yer üstü enerji kaynakları üzerinde, elimizde bulunsa bile ateş üzerinde bütün Müslümanların ortak kullanım hakkı bulunduğunu bilmek.

6- Müslümanların dertleriyle ilgilenmek.

7- Müslüman’ın özel haklarına saygı duymak.

8- Özel mülk edinilmiş olan su, bitki örtüsü ve ateşi Müslümanlara fahiş fiyatla satmamak.

9- Din kardeşliği bağını güçlendirmek.

10 -Müslüman’a ihanet etmemek.

Dipnotlar:
1- Mâide Sûresi: 3.

2- Tirmizî, İlim, 2817.
3- Beyhâkî, Sünen, 3/213, 214.